

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.12.2006
KOM(2006) 791 endelig

2006/0277 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 93/109/EF af 6. december 1993, for så vidt angår nærmere regler for valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

1.1. Begrundelse og formål

I henhold til rettigheder, der er knyttet til unionsborgerskabet i EF-traktaten, har enhver unionsborger, der har bopæl i en medlemsstat, hvor han/hun ikke er statsborger, valgret og er valgbar i den medlemsstat, hvor han/hun har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne medlemsstat. Principperne for valgret og valgbarhed i en medlemsstat, hvor en unionsborger ikke er statsborger, er fastlagt i direktiv 93/109/EF¹. Det af stemme er en af borgernes grundlæggende rettigheder og pligter, men ingen må dog afgive stemme mere end én gang ved hvert Europa-Parlamentetsvalg eller lade sig opstille i mere end én medlemsstat ved hvert valg (artikel 4).

Direktiv 93/109 indeholder to midler til at undgå, at borgerne stemmer eller lader sig vælge i mere end en medlemsstat ved det samme valg. Først og fremmest skal udenlandske unionsborgere fremlægge en formel erklæring om, at vedkommende ønsker at udøve sin valgret eller sin ret til at lade sig vælge i bopælslandet (artikel 9 og 10). Dernæst skal medlemsstaterne udveksle oplysninger om statsborgere fra andre medlemsstater, som er optaget på valglisten, eller som har ladet sig opstille. På grundlag af oplysningerne, som bopælslandet sender til hjemlandet, kan sidstnævnte træffe de nødvendige foranstaltninger til at hindre, at dets statsborgere afgiver stemme to gange eller opstiller to steder (artikel 13). Til dette formål blev der oprettet et system til udveksling af informationer mellem medlemsstaterne. Kommissionen og medlemsstaterne har uformelt vedtaget de praktiske detaljer i forbindelse med udvekslingen af informationer i systemet; medlemsstaterne er dog ikke juridisk forpligtet til at følge dem. Der blev afholdt en række møder mellem Kommissionen og medlemsstaterne for at gøre systemet mere driftsikkert og effektivt. På trods af denne indsats er systemet administrativt belastende for medlemsstaterne og mangler driftsikkerhed og effektivitet, især fordi medlemsstaternes lovgivning om valgspørgsmål ikke er harmoniseret.

I direktivet hedder det, at en unionsborger, der har fortabt sin valgbarhed i henhold til enten bopælslandets eller hjemlandets lovgivning, ikke er valgbar i bopælslandet ved valg til Europa-Parlamentet (artikel 6, stk. 1). Den EF-valgbare, der ønsker at lade sig opstille ved valg til Europa-Parlamentet i bopælslandet og ikke i hjemlandet, skal i henhold til direktivet fremlægge en attest fra de vedkommende myndigheder i hjemlandet, hvoraf det fremgår, at den pågældende ikke har fortabt retten til at opstille i dette land (artikel 10, stk. 2). En unionsborgers opstilling til valg til Europa-Parlamentet i bopælslandet erklæres uantagelig, såfremt vedkommende ikke kan fremlægge en sådan attest (artikel 6, stk. 2). Denne forpligtelse medfører store administrative byrder for udenlandske unionsborgere, der ønsker at lade sig opstille i bopælslandet, og kan være en af årsagerne til den lave valgdeltagelse blandt disse borgere.

For at gøre det lettere for unionsborgerne at udøve deres valgret og dermed opnå større valgdeltagelse foreslår Kommissionen en række ændringer til direktivet.

¹ Rådets direktiv 93/109/EF om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere.

For at afhjælpe manglerne i den nuværende ordning, der har til formål, at hindre at borgerne stemmer to gange eller lader sig opstille to steder, er målet med dette forslag at erstatte forpligtelsen til at udveksle oplysninger med mindre belastende foranstaltninger og samtidig indføre de nødvendige garantier og restriktioner.

Desuden er målet at afskaffe forpligtelsen for unionsborgere, der ønsker at lade sig opstille i bopælslandet, til at fremlægge en attest, hvoraf det fremgår, at de ikke har fortabt deres valgbarhed, og erstatte den med en henvisning hertil i den formelle erklæring, som kandidaterne skal fremlægge i henhold til den nuværende artikel 10, stk. 1.

1.2. Konstaterede problemer

1.2.1. Informationsudvekslingssystem

De største ulemper er:

- Inden for rammerne af det nuværende system til udveksling af informationer modtager hjemlandene utilstrækkelige oplysninger til at kunne identificere personer i de nationale registre og dermed til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at hindre borgerne i at stemme to gange eller lade sig opstille to steder.
- Der er ingen fælles frist for indsendelse af informationer, og derfor modtages oplysningerne for sent til at kunne behandles.
- Informationerne overføres i mange forskellige formater (f.eks. papirform, disketter, cd-rom), hvilket hindrer automatisk behandling.
- Der opstår problemer med translitteration af navne, når hjemlandet anvender et andet alfabet end bopælslandet.
- Fejl og mangler i systemet har medført, at borgere fortabte deres valgret både i bopælslandet og i hjemlandet.

Mange af disse problemer skyldes forskelle mellem medlemsstaternes ikke-harmoniserede valgsystemer, i medlemsstaternes behandling af nationale registre og i hvilke oplysninger, der medtages i registrene.

Tendensen til fejltagelser steg uforholdsmæssigt med unionsborgernes øgede mobilitet inden for EU og med det øgede antal udvekslinger efter de udvidelser af EU, som fandt sted efter vedtagelsen af direktivet i 1993. Den forestående udvidelse af EU til 27 medlemsstater vil forstærke denne tendens.

1.2.2. Attest for valgbarhed

Hvad angår de regler, der finder anvendelse på unionsborgere, der ønsker at lade sig opstille ved valg til Europa-Parlamentet i deres bopælsland, har den nuværende forpligtelse til at fremlægge en attest vist sig at have en negativ indflydelse på disse borgeres deltagelse. Der er påpeget problemer i forbindelse med at få udstedt attesterne i tide. I nogle medlemsstater er det ikke klart fastlagt eller reguleret, hvilken national myndighed, der er kompetent til at udstede disse attester.

1.3. Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

EF-traktatens artikel 19, stk. 2, og direktiv 93/109/EF.

1.4. Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Dette forslag sigter mod at gøre det lettere for unionsborgerne at udøve deres valgret, som er et vigtigt element i forbindelse med de rettigheder, der er knyttet til unionsborgerskabet og er en logisk følge af retten til fri bevægelighed.

2. HØRING AF BERØRTE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

2.1. Høring af berørte parter

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Der blev holdt en række møder med medlemsstaternes valg eksperter. Kommissionen opfordrede også medlemsstaterne til at fremlægge statistiske og kvalitative oplysninger om valget i juni 2004 og om gennemførelsen af direktivet.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Næsten alle medlemsstaterne konkluderede, at driften af informationsudvekslingssystemet er mangelfuld, og at systemets effektivitet vanskeliggøres af en række problemer.

Med dette forslag tages der hensyn til svarene fra hovedparten af medlemsstaterne ved at foreslå at fjerne medlemsstaternes forpligtelse til at udveksle informationer inden valgholdelsen.

Visse medlemsstater har fremsat kritik af de store administrative byrder, som kandidaterne stilles overfor, når de ønsker at indgive en ansøgning om opstilling til valg. Der tages også hensyn til denne kritik med dette forslag.

De interviews, der blev gennemført med valgbare udenlandske unionsborgere i forbindelse med konsekvensanalysen, bekræfter, at der er problemer med at kontakte den kompetente myndighed i hjemlandet og modtage den relevante attest. Det kan være vanskeligt for valgbare udenlandske unionsborgere at indhente attesten, hvoraf det fremgår, at de er valgbare i deres hjemland, i tide.

2.2. Inddragelse og udnyttelse af ekspertise

Oplysningsgrundlaget for konsekvensanalysen blev indsamlet af et eksternt konsulentfirma i henhold til en kontrakt, der blev indgået med GHK Consulting Ltd, som følge af et udbud.

2.3. Konsekvensanalyse

2.3.1. Informationsudvekslingssystem

Det er ikke muligt korrekt at fastslå, hvor effektivt det nuværende system til informationsudveksling har været til at hindre, at borgerne stemmerto gange eller lader sig opstille to steder. Dette skyldes, at systemet ikke direkte genererer informationer om omfanget af den dobbelte stemmeafgivelse. I undersøgelser, der er foretaget blandt medlemsstaterne, tyder meget dog på, at dobbelt stemmeafgivelse ikke finder sted i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet.

Blandt de løsningsmodeller, der blev udarbejdet i forbindelse med konsekvensanalysen, skønnedes det, at følgende modeller var mest egnede til at undgå dobbelt stemmeafgivelse:

2.3.1.1. Status quo

Ved at bevare det nuværende system til udveksling af informationer, vil man fastholde de nuværende mangler. Fejl og mangler i systemet vil fortsat føre til, at borgere fortaber deres valgret både i bopælslandet og i hjemlandet.

2.3.1.2. Afskaffe det nuværende system til informationsudveksling og samtidig bevare den erklæring, som udenlandske unionsborgere skal afgive om ikke at stemme to gange og lade sig opstille to steder; indføre en forpligtelse for medlemsstaterne til at indføre passende sanktioner for dobbelt stemmeafgivning og dobbeltkandidatur og skabe større opmærksomhed om disse sanktioner; indføre efterfølgende kontrol, som gennemføres af medlemsstaterne, af dobbelt stemmeafgivning og dobbeltkandidatur.

Sanktionerne for dobbelt stemmeafgivning vil dermed styrkes, da unionsborgerne gøres opmærksomme på, at det er en forbrydelse at stemme to gange ved det samme valg. En yderligere fordel ved at indføre efterfølgende kontrol er muligheden for at vurdere omfanget af dobbelt stemmeafgivelse og dobbeltkandidatur, hvilket ikke er muligt på nuværende tidspunkt i henhold til direktivet.

2.3.1.3. *Forbedre det nuværende informationsudvekslingssystem:* tilpasse det format, der anvendes til udveksling af informationer, således at alle medlemsstater kan få de oplysninger, der er nødvendige for at identificere deres borgere; fastlægge en harmoniseret frist for udveksling af informationer; vedtage, at alle informationer skal overføres elektronisk i et specifikt format; indføre brugen af det græske og kyrilliske alfabet; medlemsstaterne skal behørigt oplyse borgerne om, at de er blevet slettet fra valglisterne.

Systemet skal sandsynligvis gennemføres af medlemsstaterne på grundlag af en beslutning fra Kommissionen, som vedtages efter en udvalgsprocedure.

2.3.1.4. *Oprette en valgliste til valg til Europa-Parlamentet:* med denne model integreres medlemsstaternes valgliste til Europa-Parlamentetsvalg i en fælles valgliste for alle medlemsstater. En variant af denne model omfatter en fuld harmonisering af de metoder, medlemsstaterne anvender til behandling af de nationale registre, og hvilke oplysninger, der medtages heri; oplysningerne på valglisterne vil være tilgængelige for alle medlemsstater.

Denne model forudsætter en uforholdsmæssig harmonisering af de nationale valgsystemer, som er ude af proportioner med problemets omfang. Det forudsætter endvidere en række ændringer i reglerne fra 1976 om valg til Europa-Parlamentet (knyttet som bilag til afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom), hvori dette aspekt af valglovgivningen overlades til medlemsstaterne.

Efter en vurdering og sammenligning af de forskellige modeller er det mest egnede alternativ til at afhjælpe de nævnte fejl og mangler og til at tackle spørgsmålet om dobbelt stemmeafgivning og dobbeltkandidatur model nr. to i listen ovenfor.

2.3.2. *Attest for valgbarhed*

For at løse problemerne for kandidaterne i forbindelse med kravet om at fremlægge en attest, hvoraf det fremgår, at de ikke har fortabt deres valgbarhed, blev der udarbejdet en liste over løsningsmodeller. Nedenstående modeller skønnes at være de mest egnede:

2.3.2.1. Status quo

Det kan være vanskeligt for valgbare udenlandske unionsborgere at indhente attesten, hvoraf det fremgår, at de ikke har fortabt deres valgbarhed i hjemlandet, i tide. Som det fremgår af konsekvensanalysen, afholder dette krav mange fra at deltage.

2.3.2.2. Fjerne kravet til kandidaterne om at fremlægge en attest, hvoraf det fremgår, at de ikke har fortabt deres valgbarhed, og erstatte den med en henvisning hertil i den formelle erklæring, som kandidaterne skal fremlægge i henhold til den nuværende artikel 10, stk. 1.

Med denne model forpligtes også medlemsstaterne til at kontrollere, at den pågældende borger ikke har fortabt sin valgbarhed.

Efter en vurdering og sammenligning af de forskellige modeller er den mest egnede løsning på dette problem model nr. to i listen ovenfor, da dette ville nedbringe hindringerne for potentielle kandidater betragteligt, samtidig med at medlemsstaterne forudsættes at kontrollere erklæringernes rigtighed.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

3.1. Resumé af forslaget

3.1.1. *Informationsudvekslingssystem*

Kommissionen foreslår at ophæve forpligtelsen i direktivet til at udveksle information og samtidig opretholde den formelle erklæring for udenlandske unionsborgere, hvori de tilkendegiver, at de ønsker at udøve deres valgret eller valgbarhed i kun en medlemsstat.

Forpligtelsen til at fremlægge en sådan erklæring afholder i sig selv mange fra at stemme eller lade sig opstille to steder. I artikel 2, stk. 9, defineres "formel erklæring" som "en erklæring afgivet under strafansvar af en vælger eller en valgbar, i overensstemmelse med national gældende lov". Den afskrækkende virkning er dog begrænset, da denne bestemmelse henviser til medlemsstaternes regler om strafansvar.

For at forstærke den afskrækkende virkning med hensyn til dobbelt stemmeafgivning eller dobbeltkandidatur foreslår Kommissionen at indføre en ny bestemmelse, hvori medlemsstaterne udtrykkeligt pålægges at anvende effektive og afskrækkende straffe, som skal stå i rimeligt forhold til afgivelsen af urigtige erklæringer, der resulterer i en overtrædelse af forpligtelserne i direktivet. Desuden skal disse straffe mindst svare til dem, der gælder i medlemsstaternes lovgivning, og indgå i de oplysningsforanstaltninger, medlemsstaterne på nuværende tidspunkt er forpligtet til gennemføre i henhold til direktivets artikel 12.

Kommissionen foreslår endvidere at fremlægge en rapport på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne om forekomsten af dobbelt stemmeafgivning og dobbeltkandidatur efter den første anvendelse af det ændrede direktiv. Denne rapport vil være et nødvendigt og nyttigt middel til at påpege eventuelle forekomster af dobbelt stemmeafgivning og dobbeltkandidatur med henblik på at vurdere fænomenets omfang. Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne gennemfører efterfølgende kontrol i situationer, hvor der er sandsynlighed for dobbelt stemmeafgivning.

3.1.2. Attest for valgbarhed

Hvad angår de problemer, der opstår i forbindelse med kravet til kandidaterne om at fremlægge den attest, foreslår Kommissionen at afskaffe kravet til kandidaterne om at fremlægge attesten, hvoraf det fremgår, at de ikke har fortabt deres valgbarhed (artikel 6, stk. 2, og artikel 10, stk. 2) og at erstatte den med en ny henvisning hertil i den formelle erklæring, som kandidaterne skal fremlægge i henhold til den nuværende artikel 10, stk. 1. Kommissionen foreslår endvidere at pålægge bopælslandet at tage kontakt til hjemlandet for at undersøge, hvorvidt den pågældende borger har fortabt sin valgbarhed ved at fremsende erklæringen til hjemlandet.

Ovennævnte nye bestemmelse, hvori medlemsstaterne pålægges at anvende straffe for urigtige oplysninger i den formelle erklæring, vil også finde anvendelse for den erklæring, hvori kandidaterne tilkendegiver, at de ikke har fortabt deres valgbarhed.

For at sikre, at udenlandske unionsborgere kan udøve deres valgret i overensstemmelse med det ændrede direktiv i forbindelse med det næste valg i juni 2009, foreslår Kommissionen, at medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2008.

3.2. Retsgrundlag

Artikel 19, stk. 2, i EF-traktaten.

3.3. Subsidiaritetsprincippet

På grund af problemets transnationale karakter kan de problemer, der er blevet fremhævet i forbindelse med gennemførelsen af direktivet, kun løses ved en ændring heraf.

3.4. Proportionalitetsprincippet

Forslaget går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Bestemmelserne er målrettede og begrænser sig til de påpegede problemer i forbindelse med gennemførelsen af direktivet.

Forslaget medfører ikke harmonisering og vil lette de nuværende administrative procedurer.

3.5. Reguleringsmiddel/-form

Et direktiv, da målet er at ændre et eksisterende direktiv.

Forslagets anvendelsesområde er begrænset til ændringer af specifikke elementer i direktiv 93/109/EF.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

5. SUPPLERENDE OPLYSNINGER

5.1. Forenkling

Forslaget indebærer en forenkling af de administrative procedurer for de offentlige myndigheder (på EU- og medlemsstatsplan).

Der bliver ikke behov for yderligere møder med Kommissionen og medlemsstaterne om gennemførelsen af informationsudvekslingssystemet.

Ved at ophæve medlemsstaternes forpligtelse til at udveksle informationer forenkles de administrative procedurer, og de nationale forvaltninger fritages for omkostninger i relation til dette arbejde.

Indførelsen af en henvisning, hvoraf det fremgår, at valgbarheden ikke er fortabt, i den formelle erklæring, som potentielle kandidater i forvejen skal fremlægge, vil være langt mindre belastende end den nuværende forpligtelse til at fremlægge en særskilt attest herom.

5.2. Forslaget indeholder en bestemmelse om revision.

5.3. Sammenligningstabel

Medlemsstaterne skal tilsende Kommissionen de nationale bestemmelser, der sættes i kraft til gennemførelse af direktivet, og en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 93/109/EF af 6. december 1993, for så vidt angår nærmere regler for valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 19, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens rapport om anvendelse ved valget i 2004 af Rådets direktiv 93/109/EF om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere⁴, har vist, at der er behov for at ændre visse bestemmelser i direktivet.
- (2) I henhold til direktivet ingen må afgive stemme mere end én gang eller lade sig opstille i mere end én medlemsstat ved hvert valg.
- (3) I henhold til direktivet er en unionsborger, der har fortabt sin valgbarhed i henhold til enten bopælslandets eller hjemlandets lovgivning, ikke valgbar i bopælslandet. I den forbindelse kræver direktivet, at den valgbare unionsborger ved sin ansøgning om opstillinger tillige fremlægger en attest fra de vedkommende myndigheder i hjemlandet, hvoraf det fremgår, at den pågældende ikke har fortabt retten til at opstille i dette land, eller at myndighederne ikke har kendskab til en sådan fortabelse.
- (4) Kandidaternes problemer med at finde de vedkommende myndigheder, som skal udstede attesten, og med at få udstedt attesten i tide, udgør en hindring for udøvelsen af valgbarheden og bidrager til, at kun få valgbare unionsborgere lader sig opstille i bopælslandet.
- (5) Kravet til kandidaterne om at fremlægge denne attest bør ophæves og erstattes med en henvisning hertil i den formelle erklæring, som kandidaterne skal fremlægge.

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EFT L 329 af 30.12.1993, s. 34.

- (6) Bopælslandene bør forpligtes til at fremsende denne erklæring til hjemlandene for at sikre sig, at EF-kandidaten ikke har fortabt sin ret i hjemlandet.
- (7) Medlemsstaterne har gjort Kommissionen opmærksom på deres problemer i forbindelse med at udveksle informationer før valget om borgere, der står opført på valglisterne eller som har indgivet en ansøgning i bopælslandet, på grundlag af hvilke hjemlandet kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at dets borgere stemmer to gange eller opstiller to steder. I lyset af forskellene mellem medlemsstaternes systemer varierer listen over de indsamlede oplysninger med henblik på unionsborgernes optagelse på de nationale valglister kraftigt mellem medlemsstaterne imellem. De oplysninger, der fremsendes af bopælslandet, kan derfor vise sig at være utilstrækkelige, når hjemlandet skal identificere EF-vælgeren eller EF-kandidaten; i mangel af en fælles frist for lukning af de nationale valglister overføres oplysningerne ofte på et tidspunkt, hvor hjemlandet ikke længere kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå dobbelt stemmeafgivning og dobbeltkandidatur; da medlemsstaterne desuden ikke alle benytter det samme alfabet, er det ikke muligt at udveksle informationer, når de informationer, som sendes af bopælslandet står skrevet med et andet alfabet end det, der anvendes i hjemlandet.
- (8) Disse vanskeligheder, som bringer informationsudvekslingens driftssikkerhed og effektivitet i fare, kan kun overvindes ved at harmonisere reglerne for optagelse på de nationale valglister, hvilket ikke står i forhold til det tilstræbte mål.
- (9) Informationsudvekslingen bør derfor ophøre, samtidig med at der fastholdes et krav om at fremlægge en erklæring, hvori vælgeren eller den valgbare forpligter sig til kun at udøve sin valgret eller valgbarhed i bopælslandet.
- (10) For at undgå dobbelt stemmeafgivning, dobbeltkandidatur og udøvelse af valgret eller valgbarhed efter fortabelse heraf bør bopælslandene endvidere træffe de nødvendige foranstaltninger og fastsætte passende sanktioner for overtrædelser af direktivets bestemmelser.
- (11) I den rapport, som Kommissionen skal udarbejde om anvendelsen af direktivet ved valget til Europa-Parlamentet i 2009, bør den på grundlag af informationer fra medlemsstaterne basere sin analyse på resultaterne af medlemsstaternes kontrol efter valget med henblik på at måle omfanget af eventuel dobbelt stemmeafgivning og dobbeltkandidatur.
- (12) En systematisk kontrol af alle stemmeafgivelser og kandidaturer ville være ude af proportioner med de påpegede problemer og ville rejse spørgsmålet om gennemførligheden, da medlemsstaterne ikke anvender harmoniserede elektroniske metoder til registrering og opbevaring af oplysninger om den faktiske valgdeltagelse og om de indleverede ansøgninger om opstilling; medlemsstaterne bør derfor allerede nu målrette deres kontrol til udelukkende at omfatte situationer, hvor der er stor sandsynlighed for dobbelt stemmeafgivning eller dobbeltkandidatur -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 93/109/EF foretages følgende ændringer:

(1) Artikel 2, stk. 9, affattes således:

"9. "formel erklæring": erklæring afgivet under strafansvar af en vælger eller en valgbar, i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1."

(2) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 2, affattes således:

"2. Bopælslandet forsikrer sig om, at en unionsborger, der har tilkendegivet ønske om at udøve sin valgret i landet, ikke ved en civil- eller strafferetlig afgørelse har fortabt denne ret i hjemlandet."

(b) Følgende tilføjes som stk. 3:

"3. Med henblik på gennemførelse af stk. 2 fremsender bopælslandet den i artikel 10, stk. 1, omhandlede erklæring til hjemlandet. I samme øjemed fremsendes de fornødne og normalt foreliggende oplysninger fra hjemlandet på behørig vis og inden for en rimelig frist; disse oplysninger må kun omfatte angivelser, som er absolut nødvendige for gennemførelsen af denne artikel, og de må ikke anvendes til andet formål. Afkræfter oplysningerne erklæringens indhold, træffer bopælslandet de nødvendige foranstaltninger til at forhindre den pågældende i at lade sig opstille."

(c) Følgende tilføjes som stk. 4:

"4. Desuden kan hjemlandet på behørig vis og inden for en rimelig frist tilsende bopælslandet alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne artikel."

(3) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

(a) I stk. 1, tilføjes følgende som litra d):

"d) at vedkommende ikke har fortabt sin valgbarhed i hjemlandet."

(b) Stk. 2 udgår.

(c) Stk. 3 ændres til stk. 2.

(4) Artikel 13 affattes således:

"Artikel 13

1. Bopælslandet træffer de nødvendige foranstaltninger, for at afgivelsen af urigtige oplysninger i de i artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, omtalte formelle erklæringer, som resulterer i en overtrædelse af forpligtelserne i direktivet, straffes med effektive og afskrækkende sanktioner, der skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsen.

2. I forbindelse med forpligtelsen til at informere, jf. artikel 12, oplyser bopælslandet vælgerne og de valgbare om de sanktioner, der er fastsat i stk. 1."

(5) Artikel 16 affattes således:

"Artikel 16

På grundlag af medlemsstaternes oplysninger aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv ved valget til Europa-Parlamentet i 2009, eventuelt ledsaget af et forslag til ændring af dette direktiv. Rapporten skal især vedrøre anvendelsen af artikel 4 og 13.

I forbindelse med stk. 1 samarbejder medlemsstaterne om efter valget at kontrollere eventuelle forekomster af dobbelt stemmeafgivning og dobbeltkandidatur; denne kontrol kan målrettes mod situationer, hvor der er stor sandsynlighed for dobbelt stemmeafgivning eller dobbeltkandidatur."

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2008. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på [...dagen] for dets offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*